

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukiem garmon) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.*

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Ksiestwa Naddunajskie. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 7. stycznia. W gminie włości Orawczyk, obwodzie Stryjskim, założono szkołę parafialną, a na uposażenie jej obowiązowała się rzeczona gmina po wieczne czasy dawać roczną kwotę 80 złr. m. k. w kwartalnych ratach z góry każdoczesnemu nauczycielowi, który ma pełnić także służbę diaka, w którym to charakterze przysługują mu poboczne przychody najmniej 10 złr. m. k. Następnie obowiązwała się gmina wystawiony w roku 1856 budynek szkolny zaopatrzyć w potrzebne sprzęty szkolne i tak sprzęty jako też budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie.

Na opał szkoły i pomieszkania nauczyciela oświadczyła gmina przystawiać rocznie 78 fur miękkiego paliwa, a mianowicie w miesiącach letnich tygodniowo jedną, w miesiącach zimowych 2 fur w tygodniu zwieźć, porządkować i potupać, równie jak załatwiać potrzebną przy szkole posługę.

Okazana temi składkami pożyteczną dążność ku rozszerzeniu nauki ludu podaje niniejszem c. k. namiestnictwo z uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

Kraków, 9. stycznia. Dziennik *Krakauer Ztg.* pisze: Dziś przed południem o godzinie 10. odprawiono uroczyste wojskowe nabożeństwo żałobne, nakazane najwyższym rozkazem do armii z 5. b. m., na cześć ś. p. fm. hrabi Radetzkiego.

(Rozszerzenie miasta Wiednia. — Konferencye celne. — Dar Cesarza na kościół grecki w Hermansztadzie. — Komasaćca gruntów. — Głód w Tyrolu.)

Wiedeń, 9. stycznia. *Austryacka korespondencya* pisze pod dniem dzisiejszym:

„W wielu dziennikach zagranicznych a nawet i krajowych rozszerzyła się pogłoska, że pod przewodnictwem wiedeńskiego dyrektora policji zajmuje się sprawą rozszerzenia miasta osobna komisya nieustająca.

Jesteśmy w stanie zapewnić, że wiadomość ta na żadnej nie polega podstawie.

Jednocześnie też możemy donieść, że w odpowiednich miejscach toczą się właśnie narady, aby co do stosownego przeprowadzenia rozszerzenia miasta potrzebne uchwalić środki, i że wkrótce możemy się spodziewać odnoszącego się do tej sprawy programu konkurencyjnego.“

— *Gazeta wiedeńska* pisze: Dnia 6. b. m. odbyło się w c. k. ministerium finansów pierwsze posiedzenie konferencyi celnych dla uradzenia dalszych ułatwień komunikacyjnych między Austryą i związkami celnymi, ale zajmowano się tylko wstępnymi formalnościami.

— *Gazecie wiedeńskiej* donoszą z **Hermansztadu**, 4. stycznia. Dziennik *Telegraful Roman* zawiera następującą wiadomość. Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem gabinetowem pismem z d. 26. grudnia 1857 na budowę grecko-orientalnego kościoła w Hermansztadzie kwotę 1000 dukatów najlaskawiej przeznaczyć i rozkazać, ażeby ta kwota za pośrednictwem Jego Excelencyi gubernatora kraju księcia Schwarzenberga doszła na miejsce przeznaczenia.

Hradysk węgierski, 2. stycznia. Należąca niegdyś do państwa Napajedl gmina Zalenitz w okręgu Holleschau, obwodzie Hradyskim, uznając korzyści, jakie następcza gospodarstwo prowadzone na większych gruntach, postanowiła połączyć wszystkie grunta gminne włącznie z folwarkiem dominikalnym hrabiego Stockau, i przedsięwziąć potem nowy podział gruntów za pomocą losowania. Jakoż nastąpiła już ta komasaćca gruntów za jednogłośnie przyzwoleniem całej gminy, i jest to pierwszy tego rodzaju przykład w Morawii.

Trydent, 29. grudnia. W Mis, dystrykcie Primiero, panuje od dwóch miesięcy febra, na którą z ludności 246 dusz zapadło 60

osób, i uznano za rzecz potrzebną zapobiedz według możności dalszemu jej szerzeniu się. Szczupłe i złe pożywienie jest najgłówniejszą przyczyną niezwykłego szerzenia się tej słabości. Jego Cesarzewicz. Mość najdostojniejszy Arcyksiążę Karol Ludwik, uwiadomiony o smutnem położeniu tej gminy, upoważnił stanowy wydział wydać na wsparcie tej gminy kwotę 300 złr. z stanowych funduszków na zakupienie zapasów żywności.

Ameryka.

(Czynności w senacie. — Doniesienia z Meksyku.)

Z Washingtonu donoszą: W senacie przeszedł dnia 19go grudnia bil względem emisji 20,000,000 dolarów biletów skarbowych. Imienna ich wartość nie ma być niżej 100, będą nieść 6% i muszą być spłacone w przeciągu jednego roku. Następnie potwierdzono w senacie mianowanie Mr. Lamas (z Texas) posłem do Ameryki centralnej i przyjęto rezolucyę, na mocy której mają być przedłożone wszystkie listy odnoszące się do poniesionych w Greytown strat prywatnych. Wszyscy wojskowi i cywilni urzędnicy południa otrzymali od rządu rozkaz przytrzymywać każdy okręt, któryby Walkerowi nikaraguy. Fregatę „Jamestown“ wyprawiono do Greytown i odwołano z okrętu „Saratoga“ kapitana Chatard dlatego, że nie przeszkodził wyładowaniu Walkera.

Mexyk. Najnowsze wiadomości sięgają po dzień 2. grudnia. Według nich był prezydent Comonfort dnia 1. grudnia instalowany prezydentem konstytucyjnym, i odczytano jego adres zaraz po otwarciu jeszcze tego samego dnia kongresu. Adres oznajmia, jaki jest postęp, zawiera niektóre groźby na kościół i Santa Annę, i przemawia za powszechnem pojednaniem stronictw, które w każdym innym kraju jest łatwiejsze, niżeli w Meksyku. Nakoniec uczyniono także wnioski, ażeby poprawić konstytucyę, a to dlatego, jak niektórzy utrzymują, ażeby władzę skoncentrować więcej w rękę ciała wykonawczego. — Prawda, że na teraz położenie kraju jest nieco pomyślniejsze, niż przedtem. W Tampiko próbowano zrobić pronunciamiento, ale je zupełnie przytłumiono. Rozbójnicy, którzy od dawna niepokoili okolice Puebli, zostali porażeni, i tylko z wielką trudnością umknął ich naczelnik Cobos. Również pobito inne bandy malkontentów i buntowników, a tak zdawało się ze wszech miar, że powaga rządu, która już całkiem była podupadła, znowu się cokolwiek dźwigać zaczyna. Według wiadomości z Jukatany, sięgających po dzień 5. grudnia, rewolucya w Kampeachy została przytłumiona. Wyspa Karmen poddała się rządowi. Rozgłoszona dawniej wiadomość o bombardowaniu i zdobyciu Sisalu nie potwierdziła się.

Portugalia.

(Stan zdrowia w Lizbonie pomyśluy.)

Lizbona, 29. grudnia. Od dnia 22. nie wydarzył się żaden wypadek śmierci na żółtą febrę. Ogólna liczba wypadków w 150 dniach od 9. września wynosi 13482, pomiędzy temi 4759 śmierci. Powietrze jest czyste i zimne. Miasto ożywia się znowu, w handlu panuje ruch. Nareszcie ukonstytuowała się izba deputowanych, jednak znajdowało się tylko 56 członków, a że najmniej powinno być 54, zatem o sprawach nie było mowy.

Hiszpania.

(Nowiny dworu. — Nowa kolej żelazna. — Program spraw do Kortezów.)

Madryt, 4. stycznia. Jutro o godzinie ósmej zrana uda się J. M. Królowa pierwszy raz po swym połogu do kościoła.

— Kolej żelazna z Madrytu do Alicante otwarto temi dniami. Także i linia telegraficzna z Madrytu i Sevilli, przedłożona aż do Kadyxu, stoi od dnia 26. grudnia otworem dla publiczności.

— Dzienniki hiszpańskie donoszą o projektach prawodawczych, które mają stanowić polityczny program ministerstwa Armero-Mon. Te projekta mają obejmować równocześnie finansową, polityczną i administracyjną sferę. Ustawa desamortyzacyi ma być zatrzymana z modyfikacyami, korzystnymi dla skarbu państwa i jego urzędników, a które odpowiadałyby oraz konkordatowi z roku 1851 względem dóbr kościelnych. Także ma przyjść pod obradę ustawa wyborcza i ustawa druku, która bez uszczerbku władzy ma zostawić obszerniejsze pole dziennikom. Nakoniec spodziewana jest także ustawa rad gminnych.

Anglia.

(Poezja indyjska. — Wiadomości bieżące. — Projekta reformy. — Wyprawa na Utah. — Stan floty angielskiej. — Rozbitki austriacy.)

Londyn, 6. stycznia. Wczorajsza *London Gazette* ogłasza kilka urzędowych depeszy o wypadkach indyjskich, ale większa część ich nie zawiera nic więcej, prócz imion poległych i raniomych oficerów i żołnierzy angielskich.

— Wczoraj ponawiano znowu, i to dość pomysłnie próbę do spuszczenia Lewiatana.

— Partya miłośników reformy wydała „do ludu Wielkiej Brytanii i Irlandii“ odezwę, aby zaniechano wszelkich prawnych kwestyi, a starano się raczej usilnie przeprowadzić reformę parlamentu na następujących zasadach: 1) Rozszerzenie miejskiego prawa wyborczego w Anglii i Walizyi na wszystkich pełnoletnich właścicieli albo komorników mieszkających w mieście, i którzy płacą jakikolwiek podatek na ubogich; rozszerzenie wyborczego prawa hrabstwa w Anglii i Walizyi na wszystkich czynszowników, którzy płacą przynajmniej dziesięć funtów; i o ile możności równe warunki wyborczego prawa dla Szkocyi i Irlandyi, jak dla Anglii i Walizyi. 2) Zabezpieczenie głosującego potajemnem głosowaniem, według podobnego planu, jaki przyjęto w australijskich koloniach. 3) Nowy podział w okręgach wyborowych, który podział ma zrównać się o tyle ciałom wyborczym, o ile większość członków w zjednoczonym królestwie równałaby się większości wyborców. 4) Zniesienie wykazu majątkowego dla członków, i 5) Zwolnienie nowego parlamentu co 3 lata. Tę odezwę podpisało 31 członków parlamentu, pomiędzy temi Berkeley, Fox, Bright, Roebuck, generał Thompson, Hadfield, Lindsay, Bowyer i 209 innych obywateli; między temi znajduje się wiele nazwisk znanych z polityki i wpływu, jak n. p. Richard Cobden, Sharman Crawford, Edw. Miall, Robertson Gladstone, J. M. M' Cullough, Peto, Paxton itd. itd.

— Rozbierając wyprawę amerykańską na mormońskie państwo Utah, wyraża się dziennik *Times* co do mormonizmu w ogóle:

„Jest to najniecierpielnicze, najohrzedliwsze, najohydniejsze zjawisko naszych czasów, a należy do tych rzeczy, które nie widziane w praktyce życia wydają się zupełnie niepodobnymi, raz zaś zaprowadzone nie wzniciają prędko najmniejszego podziwienia. Wierowanie stołów i wywoływanie duchów niepodobne i niedorzeczne w jednym dniu stały się zaraz nazajutrz wcale zwyczajnymi zjawiskami. Nie myślimy bynajmniej porównywać te nieszkodliwe niedorzeczności z mormonizmem, przytaczamy je tylko w dowód, jakich szalonych ekstrawagancji zdolen jest duch ludzki. Wszystkie wyższe duchy zaprzestały już dawno stawiać szranki ludzkim słabościom i ludzkiemu zaślepieniu.“

— Flota angielska liczy w ogóle w służbie czynnej i stanie spoczynku 6066 oficerów. Pomiedzy tymi znajduje się 297 kontre- i wiceadmirałów, 666 kapitanów, 1030 komandorów, 1715 podporuczników, 475 mindshipmanów, 127 inżynierów, 165 sterników pierwszego a 105 drugiego rzędu, 150 kapelanów, 88 instruktorów, 348 lekarzy, 255 pomocników lekarskich, 511 rachmistrzów i 134 pomocników rachunkowych.

— Francuski paropływ „Provence de Constantine“ przybył 17. grudnia z Tunetu do Malty i przywiózł 6 majtków z austriackiej barki „Liburno“, która rozbiła się 12. z. m. w nocy pod Heklą u wybrzeża Berberyi. Dwóch innych ludzi z jej załogi utonęło.

Francya.

(Nowiny dworu. — Panna Rachel. — Układy z Hiszpanią względem wyprawy na Kochinchinę. — Taryfa celna. — Spory dziennikarskie. — Wstęgi honorowe. — Projekt rękojmi handlowych. — Wyprawa chińska. — Doniesienia z kolonii. — Prześladowania w Madagaskarze.)

Paryż, 6. stycznia. Zapowiedziane na dziś posiedzenie rady państwa, pod prezydencją Cesarza, nienastąpiło i zostało odroczone na przyszłą środę. — Tej zimy będzie cztery wielkich i cztery małych balów w Tuileryach; także zapowiadają cztery koncerty.

— P. Bourqueney odjedzie 18. b. m. z powrotem do Wiednia.

— *Monitor* donosząc o śmierci panny Rachel powiada: „Sztuka dramatyczna poniosła dotkliwą stratę: panna Rachel uległa w Canet pod Cannes długiej, ciężkiej słabości; „Comédie Française“ niedaje tego wieczora przedstawienia. — Zwłoki p. Rachel spodziewane są w Paryżu, gdzie będą pochowane na cmentarzu Izraelitów.“

— Między Francją a Hiszpanią toczyły się układy dyplomatyczne co do wspólnej wyprawy na Kochinchinę. Jak słyhać miał zobowiązać się gabinet hiszpański dostawić do francuskiej armii ekspedycyjnej 1000 lub 1500 żołnierza z wysp filipińskich.

— W francuskiej taryfie celnej zaszła pewna dość ważna modyfikacya. Zniesiono cło wywozowe na 460 artykułów po większej części z gałęzi przemysłu krajowego. Pobierając dawniej opłaty, chodziło głównie tylko o kontrolę wywozu, bo sam czysty zysk nie przewyższał 300.000 fr. Ubytek tej sumy nie przyniesie znacznego uszczerbku dochodom państwa a nagrodzi się sownie ożywieniem swobodniejszego obrotu handlowego.

— Między *Spectatorem* a kilkoma innymi dziennikami paryskimi zawiązała się ostatnimi czasy żywa polemika co do istnienia jakiegoś domiemywanego przymierza między Austrią a Wielką Brytanią. Przedmiot ten zajmował prasę francuską jeszcze przed kilkoma miesiącami, pozostał jednak niewyjaśnionym po dzień dzisiejszy.

— *Monitor* podaje jeszcze dwa dekreta cesarskie z r. 1857. Pierwszy nadaje wielki krzyż legii honorowej generałom dywizyi

Letang i Guesviller za udział w 16 wyprawach i kilka ran odniesionych, drugi mianuje byłego chirurga-majora Evrard kawalerem tego samego orderu.

— Dziennik *Patrie* utrzymuje, że rząd zajmuje się wypracowaniem projektu ustawy co do *warrantów* czyli rękojmi handlowych, które w Anglii i Holandyi tak wielkie handlowi wyświadczają przysługi.

— Z Paryża donoszą dziennikowi *Independance Belge*, że rząd francuski usuwa się zupełnie od wyprawy przeciw Chinom a rozpocznie wojnę z Kochinchiną. Admirał Rigault de Genonilly miał już otrzymać polecenia aby zaprzestał działać wspólnie z flotą angielską na wodach chińskich. Wyprawione zaś świezo nowe posiłki dla floty w liczbie 500 żołnierza norwskiego odebrały inne przeznaczenie. Według wszelkiego prawdopodobieństwa zanosi się na demonstracyę przeciw krainie Turo, którą na mocy traktatu z r. 1787 posiadała Francya, lubo nie dopełniała nigdy przyjętych na siebie wówczas zobowiązań.

— Jak słyhać miała odbyć się wczoraj pod przewodnictwem Cesarza narada ministeryalna, czy należy nowe posiłki wyprawić na indo-chińskie wody, i jaki udział powinna w wyprawie tej wziąć Hiszpania za przysładowania, jakich doznali w Kochinchinie liczni poddani hiszpańscy.

— *Monitor floty* zawiera sprawozdanie z wyspy Reunion z d. 23. listopada, gdzie stan rzeczy w kolonii w bardzo pomysłnem wystawiony świetle. Plon tegoroczny był niezmiernie obfity, dojmował tylko niedostatek rąk roboczych. W bardzo smutnem za to świetle przedstawia się położenie wyspy Madagaskar. Sprzykrzywszy sobie srogi ucisk królowej Ranowalo sprzyściła się znaczna część ludności, ujmując się na pozór za chrześcianami. Wielu z spiskowych, nawracanych od metodystycznych misjonarzy, przyznaje się nawet w samej rzeczy do religii chrześciańskiej. Na nieszczęście spisek ten odkrył się przed czasem, a królowa Ranowalo postanowiła wytepić wszystkich do nogi. Przeszło 2000 ofiar padło już z ręki kated, a żony i dzieci straconych giną z głodu i niedzy. Dotychczas uchodziły środkowe okolice Madagaskaru za zupełnie niezdrowe, wszakże zbiegi, co temi czasy schronili się w te strony wyglądają zdrowo i wesolo, zdaje się też, że mniemanie to polegało na samem tylko uprzedzeniu.

— Także i z francuskiej wyspy Mayotte otrzymał *Monitor floty* wiadomości, sięgające aż po dzień 17. sierpnia. Kolonie europejskie na wyspie wzrastają i rozszerzają się z każdym dniem. Udzielone osadnikom obszary ziemi obejmują 6310 hekt., ale jeszcze do 9000 dalszych hektarów oczekuje uprawy. Według wszelkiego prawdopodobieństwa przejdzie ziemia ta niebawem w ręce kolonistów z wysp s. Maurycygo i Reunion, bo Mayotte nadaje się szczególnie do uprawy trzciny cukrowej.

Belgia.

(Zaciągi wojskowe. — Nowiny dworu.)

Bruxela, 5. stycznia. *Monitor belgijski* ogłasza dekret, który kontygens armii na r. 1858 oznacza na 80.000 a pobór milicyi 10.000 żołnierza.

— Księstwo Brabanty zajęli wczoraj swój pałac w stolicy i zabawią tu aż do rozwiązania księżny.

— Wczoraj wieczór odbył się pierwszy bal dworski, na który rozesłano przeszło 1200 zaprosin.

— Lord Stratford Redcliffe przybył do Bruxelii udając się na Ostende do Londynu.

Włochy.

(Sprawdzenie wyborów. — Ostrożność policyjna w Ankonie.)

Druga Izba piemoncka zajmowała się na swem posiedzeniu z 2. b. m. zawsze jeszcze rozpoznaniem wyborów. Pomiedzy innymi spowodował wybór, który w Pancalieri wypadł tą razą nie na korzyść dawniejszego ministra wojny, generała Lamarmora, lecz na apelacyjnego radcę Asinari, dla założonego protestu wniosek do dokładnego śledztwa. Przeciw temu wnioskowi wystąpił minister-prezydent hrabia Cavour, że podobne śledztwa powinny być przedsiębrane tylko w ważniejszych wypadkach. Generała Lamarmora był także za tem, przeto ów wybór uznano za ważny.

— Z **Ankony** donoszą: Zaszło w ostatnich miesiącach rozbój i skrytobójstwa były, jak słyhać, tylko początkiem socjalistycznego ruchu, który miano wykonać na Boże narodzenie podczas pasterskiej mszy w kościołach. To pewna, że w nocy jeszcze przed wilią Bożego narodzenia przedsięwzięto między klasami robotników arestacye, i w przygotowanych powozach eskortowano natychmiast arestowanych. W wilię Bożego narodzenia zastosowała władza bezpieczeństwa dawną ustawę, która już wyszła z używania, i kazała w kawiarniach i publicznych lokalach pozdejmować z okien zasłony. Przeciw istniejącemu zwyczajowi, ażeby tej nocy nie zamknięto kawiarni, nakazano właścicielowi jednej z najbardziej uczęszczanych kawiarni, ażeby w przeznaczonych godzinie policyjnej (o północy) zamknął swój lokal. Zresztą święta przeszły spokojnie i nie wydarzył się żaden wypadek. Odbywające się od drugiego dnia Bożego Narodzenia aż do Trzech Króli po kawiarniach zabawy Tombola już się zaczęły i są bardzo zwiedzane. I teatr otworzono wczoraj wieczór operą Violetta Verdegó. Ze strony policyi nie widać nadzwyczajnych środków ostrożności.

Niemce.

(Dekret królewski. — Jubileum posła angielskiego w Dreźnie. — Bawacya przeciw lichwie.)

Berlin, 8. stycznia. Dziś ogłosił *Staatsanzeiger* następujący dekret królewski:

Do Księcia Prus, Jego Królewicz. Mości i kochanego Brata:

Wasza Królewicz. Mość przyjąłeś na mocy Meo reskryptu z 23. paźdz. r. z. chętnie Moje zastępstwo, i prowadziłeś je wiernie i z poświęceniem; kraj zawdzięcza Ci błogosławieństwo niezakończono- nego toku spraw rządowych, a Ja spokojność, jakiej wymagało odzyskanie Meo zdrowia, które postąpiło już znacznie przy pomocy Boga. Czuję potrzebę wyrazić to z przepelnionem wdzięcznością sercem. Zarazem jednak, ponieważ lekarze zalecają Mi jeszcze dalsze wstrzymywanie się od spraw rządowych, łączę z tem prośbę i rozkaz, ażebyś Wasza Król. Mość objął jeszcze po 23. b. m. na dalsze trzy miesiące zupełne Moje zastępstwo w rządzie, jako też w administracji spraw Meo król. domu. Wasza Król. Mość raczysz wydać w tej mierze potrzebne rozporządzenia.

Charlottenburg, 6. stycznia 1858- *Fryderyk Wilhelm.*

Drezno, 7. stycznia. Tutejsza dyplomacya obchodziła wczoraj w swoim gronie radośny festyn. Dnia wczorajszego, 25 lat temu, doręczył król. angielski nadzwyczajny poseł przy tutejszym dworze, pan Francis Reginald Forbes, pierwsze swoje listy wierzitelne, i odtąd piastował bez przerwy ten urząd poselski. Zastuzonemu dyplomacie składali życzenia dwór, ministrowie państwa i zagraniczni ambasadorowie. Król kazał mu doręczyć trzy przepyszne trzy miesiące zupełne Moje zastępstwo w rządzie, jako też w administracji spraw Meo król. domu. Wasza Król. Mość raczysz wydać w tej mierze potrzebne rozporządzenia.

— Dziennik *N. Münchner Ztg.* podaje dłuższą rozprawę o lichwie, z której się pokazuje, że król. bawarska administracya nie myśli znieść zupełnie ustawy o lichwie. Dziennik ten utrzymuje, że ustawa o lichwie potrzebna jest 1) ku ochronie włościan i niższego stanu robotników; 2) dla karania przemysłu lichwiarskiego, a 3) dla ograniczenia stopy procentowej chociażby dość wysokiej.

Księstwa Naddunajskie.

(Posiedzenia Dywanu wołoskiego.)

Korespondent dziennika *Journal de Francfort* z Konstantynopola rozpisuje się szeroko o posiedzeniu wołoskiego Dywanu *ad hoc* z 7. grudnia, na którym zaproponowane zostało odroczenie zgromadzenia, i przypomina oraz wniosek jednego z członków Dywanu, pana M. A. Golesco, przedłożony za przyzwoleniem całej partii umiarkowanej, ażeby Dywan odpowiedział komisji internacjonalnej na wiadome zapytania z jej strony, ze swoją misją w charakterze zgromadzenia doradczego uważa już za dopelnioną, ale chciałoby później zebrać się jeszcze na krótki czas w charakterze zgromadzenia prawodawczego, jeśli mu pozwolono na to. Pan Golesco upominał zarazem Dywan, żeby wystrzegł się wszelkiego pozorów rewolucyi w obec komisji europejskiej, lecz starał się tylko dowieść jej, że w istocie niepodobna mu przystąpić do rozważania kwestyi wewnętrznych.

„Wszystkie te wnioski — powiada korespondent dalej — oburzily pana Bratiano, który oświadczył, że Dywan niepotrzebuje upraszać kongres o pozwolenie do dalszych obrad w charakterze zgromadzenia prawodawczego, gdyż prawa Dywanu są większe i świętsze (*plus sacrés*), niż pozwolenie tego kongresu. A w końcu wniósł p. Bratiano następującą poprawkę:

„1. Dywan oświadcza, że na mocy autonomii kraju i w duchu zasad wyrzeczonych w memoryale nie może zajmować się rewizją wewnętrznych statutów; 2. Dywan zastrzega sobie jednak prawo ułożyć podstawy przyszłej konstytucyi i wotować ustawę wyborczą dla zgromadzenia konstytucyjnego, jak tylko rozstrzygnięty zostanie polityczny los kraju.“

Poprawka ta odpowiadała też myśli Dywanu, wyrzeczony kilkakrotnie z trybuny. Dywany bowiem wychodziły z zasady istniejącej od dawienawna autonomii Księstw, i traktat paryski wydaje im się w tym względzie zupełnie sprzecznym, gdyż z jednej strony proklamuje ich samoistność, a z drugiej ogranicza ją, przyznając także kongresowi prawo do regulowania spraw wewnętrznej administracyi.

Dywany sądzą, że tylko im samym przysłuza prawo regulowania tych kwestyi; sankcyja zaś kongresu zupełnie jest niepotrzebna, i misya jego kończy się od chwili, w której ich misya uznana została.

Zapominają jednak Dywany o tem, co powiedziano wyraźnie w traktacie paryskim, mianowicie, że także co do administracyjnych i socyalnych reform mają być objawione życzenia kraju, i że przeto Dywany także i w tym względzie mają pozostać tylko w charakterze zgromadzeń doradczych. Tym sposobem więc wystąpił Dywan wołoski swoją uchwałą, ażeby najpierw odroczyć się a później zebrać znowu w charakterze zgromadzenia prawodawczego, otwarcie przeciw komisji internacjonalnej, pośredniczącej między kongresem i Dywanami, i odtąd przysłuza tylko samej Porcie prawo nakazać ich rozwiązanie.

Niektórzy sądzą, pisze dalej korespondent, że rozwiązanie to nastąpi za poprzedniem porozumieniem się z innemi mocarstwami; porozumienie to jednak może być osiągnięte w dwojaki sposób. Komisarze przedłożą swoim rządowi sprawozdania ostatnich wypadkach.

Wówczas może hrabia Walewski w Paryżu, po otrzymaniu raportu pana Talleyranda, porozumieć się z innemi mocarstwami, a potem zająć u Porty rozwiązanie Dywanów, albo też co prostsza jeszcze, wysoka Porta może porozumieć się z reprezentantami innych mocarstw, podpisanych na traktacie paryskim, i wydać natychmiast ferman rozwiązania, co też zdaje się być nierównie podobniejszym do prawdy.

A z y a.

(Trudności położenia w Audzie. — Nowe powstanie w Indyi.)

Korespondent kalkucki pisze do *Daily News*, że miała odejść temi dniami wyprawa z Kalkuty, ażeby dokładniej rozpoznąć wyspy Adaman, czyli są przydatne na założenie karnej kolonii z Sepojów i dla królów z Delhy i Audhy.

Calcutta Englishman pisze: Dowiadujemy się z wiadomości prywatnych, że strata, którą poniosły angielskie wojska w zaciętej walce przy odsieczy Luknowa, była mała, a strata nieprzyjaciół bardzo znaczna i wynosi 7000 ludzi. Naczelnym wodzem nie poszedł za przykładem jenerałów Outram i Haveloka, których zamiarem było torować drogę przez środek miasta, gdzie każdy dom zaopatrzony był w strzelnicze okna i zapelniony zbrojnymi ludźmi. Ich dawniejsze usiłowania zwichnęły małą ich i tak siłę, gdyż od tego czasu byli ciągle w rezydenturze zamknięci. Sir Colin Campbell uniął wkroczenia do środka miasta, obchodził przedmieściami, przeto oszczędził swoje wojska, a jednak osiągnął zamiar, chociaż sądzono, że liczba buntowników zgromadzonych w Luknowie jest tak wielka, że niebędzie w stanie pokonać ich albo rozprószyć bez znacznych posiłków. Posiłki te przybywają teraz spieszenie i z każdym dniem powiększa się siła angielskiego wojska na wszystkich stacyach środkowych. Nie należy jednak spuszczać z uwagi, że jenerałowie Outram i Havelok nie mieli czasu do namysłu się długo; gdyby byli jeszcze tylko jeden dzień czekali, byłaby przepadła cała załoga Luknowa. Chociaż sukces naczelnego wodza jest bardzo ważny i znacznie wpłynie na zniechęcenie insurgentów, jednak nie można żądać wnosić, że sprawa już skończona. Cała Audha stoi pod bronią, a pograniczny Rohilkund jest równie wzburzony i niespokojny, tak iż nawet, choćby już zaden orszak buntowników nie walczył koło Luknowa, ani się na innym miejscu koncentrował, potrzeba będzie jednak długiego czasu, ażeby pokonać wszelki opór, skarcić maroderów i rozbójników i przywrócić powszechne posłuszeństwo.

— Dziennik *Daily News* udziela następującą prywatną wiadomość z Kalkuty z dnia 25. listopada: Dzisiejsze dzienniki donoszą, że trzy kompanie 34. pułku krajowej piechoty w Chittagongu podniosły bunt, popodpały swe namioty i w pobliżu stojące bungalowy, czyli indyjskie domy, poczem, jak sądzą, odciągnęli na Dakkę. Przed odejściem poczty dowiedziałem się, że część 73. pułku w Dakka także uciekła, tak że niema ani jednego z pułków nie rozbrojonych i do bengalskiej armii należących, któryby nie należał do buntu. Pułk 73 uważano zawsze za niepewny i z wielką postppowano ostrożnością, aby go od buntu powstrzymać; gdy jednak wiadomość o buncie 34. pułku nadeszła do Dakki, uważano za niebezpieczne, aby dłużej pozostawić mu broń. Jedyni Europejcy wojskowi w Dace są majtkowie, których wysłano z niektórymi ochotnikami, rozbili kompanię 73 pułku. Kompania stawiała opór, jednak pobita, uciekła. Na tej wyprawie miało zginąć 15 majtków i 40 Sepojów. Te bunty nawet w obecnej jeszcze chwili zdają się być rodzajem zaślepienia. Zadnemu Indyanowi niemożna wierzyć. Trudno przychodzi ludzi się nadzieją, że wojska prowincyi Madras i Bombaj wytrwają do końca w wierności. Obawiamy się, że wojska będące w drodze do Indyi wiele jeszcze do zwalczania zastaną trudności. Stary sir Colin Campbell nalega na przyspieszenia posiłków, gdyż w przeciwnym razie zapadłby niezawodnie w dawniejsze Haveloka i Outram położenie.

— Według dziennika *Pays* powiększają się w Chinach prześladowania chrześcian z straszną okrutnością. W miesiącu październiku święto w Kihong na publicznym placu jedynaście osób. W prowincyi Ho-Czong przedsięwzięli mandaryni maństwo aresztacyi. Mrg. Melchior następcą zamordowanego biskupa Diaza uszedł tylko cudem przed wysłanymi za nim mordercami. W Kochinchinie były także okrutne prześladowanie. Kilku stracono. Stosunki w Chinach niezmięły się wcale. Wiadomości są aż po dzień 15. listopada. Właśnie w tym dniu wzmocniono blokadę Kantonu, szturm jednak ma odbyć się dopiero po przebyciu posiłków z Indyi. Korpus angielskiego wodza, którym rozporządzał dotąd, składał się z 1100 ludzi, żołnierzy marynarki.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Medyolan, 8. stycznia. Jej cesarzew. Mość najdostojniejsza Arcyksiężna Zofia ofiarowała ubogim w Veltin 2000 lirów. — Pogrzeb Jego Excelencyi fm. hrabi Radetzkiego ma nastąpić 14. b. m.

Paryż, 9. stycznia. Z Madrytu donoszą z 7. b. m.: Isturiz został mianowany prezydentem senatu.

Berlin, 8. stycznia. Podług otrzymanej tu depeszy telegraficznej z Konstantynopola z dnia wczorajszego umarł Reszyd Basza nagle.

Florencya, 5. stycznia. *Monitor toskański* zawiera statuta nowego toskańskiego banku, założonego z kapitałem 8 milionów lirów.

Z Rzymu piszą z 2. b. m.: O 5 mil złąd przy gościńcu pocztowym do Neapolu, w dobrach księcia Barbariniego odkryto nową katakombę z kaplicą. Wykopano już 6 kolumn z kosztownego marmuru z rozmaitemi napisami.

Neapol, 4. stycznia. Jak słyhać, odjechał Marchese del Vasto w misji do Rzymu.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie grudnia z. r. na targach w obwodzie lwowskim, samborskim, przemyskim, kołomyjskim, tarnopolskim i żółkiewskim.

	O b w ó d											
	Lwów		Sambor		Przemysł		Kolomyja		Tarnopol		Żółkiew	
	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.
Mec pszenicy	2	15	2	30	2	30	2	45	2	12	2	36
„ żyta	1	25	1	33	1	34	1	56	1	19	1	37
„ jęczmienia	1	11	1	11	1	25	1	29	1	53	1	26
„ owsa	1	52	1	43	1	6	1	49	1	38	1	29
„ hreczki	1	14	1	15	1	57	1	55	1	8	1	29
„ kukurudzy	1	32	1	38	1	42	1	55	1	44	1	37
„ ziemniaków	1	46	1	3	1	1	1	18	1	50	1	56
Cetnar siana	1	130	1	26	1	100	1	100	1	100	1	100
„ wely	1	25	1	25	1	25	1	25	1	25	1	25
„ nasienia konicza	1	25	1	25	1	25	1	25	1	25	1	25
Sąg drzewa twardego	7	6	15	8	21	5	35	9	5	24	5	24
„ „ miękkiego	5	20	4	18	6	23	4	30	7	24	4	18
Funt mięsa wołowego	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Mas okowity	40	55	35	32	33	33	33	33	33	33	33	33

Kurs lwowski.

Dnia 11. stycznia.

	gotówka		towarem	
	zlr.	kr.	zlr.	kr.
Dukat holenderski . . . . . mon. konw.	4	42	4	46
Dukat cesarski . . . . . „ „	4	46	4	49
Półimperyal zł. rosyjski . . . . . „ „	8	16	8	20
Rubel srebrny rosyjski . . . . . „ „	1	36	1	37
Talar pruski . . . . . „ „	1	33	1	34 1/2
Polaki kurant i pięciozłotówka . . . . . „ „	1	10	1	11
Galic. listy zastawne za 100 złr. } bez	77	57	78	24
Galic. listy zastawne za 100 złr. } kuponów	77	10	77	40
5% Pożyczka narodowa	83	46	84	40

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. stycznia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84 1/2 - 84 1/2. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 92 - 93. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 95 - 96. Obligacje długu państwa 5% 82 - 82 1/2, det. 4 1/2% 72 1/2 - 72 1/2, det. 4% 64 1/2 - 65, detto 3% 50 1/2 - 50 1/2. detto 2 1/2% 41 - 41 1/2, detto 1% 16 1/2 - 16 1/2. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 96. — Detto Gedenburgs. z wypłatą 5% 95 — — Detto Peszt. 4% 95 — — Detto Medyol. 4% 94 — — Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 88 - 88 1/2, detto węgier. 78 1/2 - 79, detto galic. i siedmiogr. 78 - 78 1/2. detto innych krajów koron. 85 - 86. — Oblig. bank. 2 1/2% 62 - 63. Pożyczka loter. z r. 1834 326 - 328. Detto z roku 1839 124 1/2 - 125. Detto z r. 1854 106 3/4 - 107. Renty Como 15 1/2 - 15 1/2. Galic. list. zastawne 4% 77-78. Pólm. Oblig. Prior. 5% 86 1/2 - 87. — Glognickie 5% 80 - 81. Obligacje Dun. żegluga par. 5% 85 - 85 1/2. Oblig. Lloydów (w srebrze) 5% 87 - 88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 111 - 112. Akcy bank. narodowego 1003 - 1005. Akcy c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 233 1/2 - 234. Akcy niż. austr. tow. eskomp. 117 1/2 - 117 1/2. Detto Budziński-Lincko-Gmundzkiej kol. 230 - 231. Detto pólm. kolei 182 1/2 - 182 1/2. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 306 - 306 1/2.

Dziesiąta lista skladek z wykupna kart uwalniających od powinszowania nowego roku 1858.

Złożyli: pan Hauf 20k., pi. Działowska 20k., Reumann 1r., Husakowski 20k., Peletz 20k., Tamisch 30k., Postępski 30kr., N. N. 20k., N. N. 10k., A. C. 30k., M. S. 30k., dr. Kolischer 1r., pi. Żuchowska 30k., Feit 20k., Kohmann 30k., August Schumann 2r., Breitenberger 20k., Komorowski 1r., Dymet 1r., Uziębło 1r., Polmarin 40k., Towarnicki junior 1r., Mojżesz Pins 2r 34k., Cysar 20k., Senatowicz 10k., N. N. 10k., Auer 12k., Gering 10k., Dwroski 10k., Gajewski 4k., N. N. 6k., Schreiner 30k., Michalewski 1r., Hirschberg 1r., Neugebauer 6r., Trompeteur 6k., Nikorowicz 12k., Friedrich Schubuth 1r., Brosch 1r., Herbst 1r., Stanisław Leja 6r., pi. Makowska 1r., Kokurewicz 20k., Pleśniak 1r., Wodnicki 1r., Pozzi 1r., Sporni 20k., Roje 4k., Eisenstecken 1r., Bauer 10k., J. Krzyżanowski 1r., Alex. Margulies 1r., Lewkowicz 30k., pi. Zagórska 2r., Bogdanowicz 1r., Balko 1r., Zwergel 1r., pi. Olszewska 5r., pi. Dornbach 1r., D. Horowitz 2r., hrabia Komorowski 2r.; razem 53r.24k. Do tego z listy ostatniej 637r.59k. wynosi suma 691r.23k. m. k.

Donoszą ze Stanisławowa: Nieostrożność przy nalewaniu lampy naftą przyprawiła tu zeszłego tygodnia o wielkie nieszczęście. Zgorzał dom piętrowy,

Detto kolei ces. Eliz. po 200 zlr. z wpłatą 30% 103 1/4 - 103 1/4. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 96 - 96 1/2. — Detto cisiańskiej kolei żel. 101 1/2 - 102. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 264 - 265. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 195 1/2 - 196. Detto losy tryest. 105 - 105 1/2. Detto tow. żegl. parowej 540 - 542. Detto 13. wydania — — — Detto Lloydów 360 - 365. Peszt. mostu łańcuch. 60 - 61. Akcy młyn parowego wiedeń. 57 - 58. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 - 20. Detto 2. wydania 29 - 30. Esterhazego losy 40 zlr. 77 1/2 - 78. Windischgrätz losy 24 1/2 - 24 3/4. — Waldsteina losy 28 - 28 1/4. — Kegliewicha losy 15 - 15 1/4. Ks. Salma losy 42 - 42 1/2. St. Genois 39 1/2 - 39 1/2. Palftgo losy 39 1/2 - 39 1/4. Clarego 38 3/4 - 39.

Amsterdam 2 m. 87 1/2 l. Angsburg Uzo 106. — Bukareszt 31 T. 268. — Konstantynopol 31 T. — — Frankfurt 3 m. 104 3/4 l. — Hamburg 2 m. 107 1/2. — Liwurna 2 m. 104. — Londyn 3 m. 10 - 16. — Medyolan 2 m. 104 1/2. — Paryż 2 m. 122 1/2. — Cesarzkich ważnych dukatów agio 7 1/4 - 1/2 Napoleons'dor 8 9 - 10. Angielakie Sover. 10 18 — — — Imperyal Ros 8 19 - 20.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 11. stycznia.

Oblig. długa państwa 5% 82; losowane obligacje 5% —; obligacje długa państwa 4 1/2% —; 4% —; 3% —; 2 1/2% —; pożyczka loter. z r. 1834 —; z r. 1839 125; z r. 1854 106 3/4; pożycz. nar. z r. 1854: 84 1/2. Oblig. banku —. Akcy bankowe 992. Akcy zakładu kredytowego —. Akcy kolei pólm. po 1000 zlr. 1832 1/2. Austr.-franc. akcy kolei żelazn. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą 308 1/2; — kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcy kolei naddniejskiej 202 1/2. Kolej cesarszowy Elżbiety 206 3/4. Kolej połud.-pólm. komunikacyjna 192 1/4. Akcy żegluga parowej na Dunaju po 500 zlr. 545. Akcy żegluga parowej Lloydów po 500 zlr. 370. Akcy niższo-anatr. Towarzystwa eskomp. po 500 zlr. —. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galicyj. 78 1/2. detto węgierskie 78 1/2. Amsterdam 83 3/4. Angsburg 105 3/4 l. Bukareszt 269. Konstantynopol —. Frankfurt 104 3/4. Hamburg 77 3/4. Lipsk —. Liwurna —. Londyn 10.15. Medyolan —. Marsylia —. Paryż 122 1/2. Agio duk. ces. 7 1/2

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

Zajechali do hotelu rosyjskiego: PP. Hr. Piniński Antoni, c. k. rotmistrz, z Tarnopola. — Hr. Krasicki Edmund, z Lipska.

Zajechali do hotelu europejskiego: PP. Papara Felix, z Potoka. — Rybski Henryk, z Dłuzniowa. — Jedrzejewicz Maxymilian, z Śniatyna. — Ujejski Kornel, z Dębicy. — Antoniewicz Jakób, c. k. radca sądu krajow., z Złoczowa. — Lityński Edward, z Litwinowa.

Zajechał do hotelu pod białym koniem: P. Zbrożek Kazimierz, z Wierzbiana.

Zajechał do hotelu podolskiego: P. Winkler Wincenty, c. k. porucznik, z Drohowyża.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

PP. Aichmüller Jan, c. k. prz. pow., do Dobromila. — Bobrowski Kar., c. k. rotm., do Krakowa. — Bętkowski Ig., do Polski. — Dahme August, do Dębicy. — Łukasiewicz Łuk., do Czerniowiec. — Truskolawski Leonard, do Płonny.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. i 10. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	332.33	— 8 0°	92 4	połud.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. popoł.	332.08	— 5 1°	84 7	południowy „	jasno
10. god. wiecz.	331.68	— 6 9°	88 4	„ „	„
7. god. zrana	331.38	— 8 4°	91.1	połud.-wsch. sł.	jasne
2. god. popoł.	331.40	— 1 9°	78.5	południowy „	pochmurno
10. god. wiecz.	331.42	— 2 3°	33.9	połud.-zach. „	„

TEATR.

Dziś drugi koncert na skrzypcach siostr Wilhelminy i Maryi Neruda, wirtuożek na skrzypcach. Poprzedzi: „Księga III., rozdział I.“, komedia niem. w 1 akcie.

KRONIKA.

i pięcioro ludzi rażonych zostało tak niebezpiecznie, że troje z nich zaraz nastajutrz umarło, a dwoje oddano do szpitalu, ale wątpią ażeby wyszli.

Podobny, ale jeszcze straszniejszy podają przypadek z Lubaczowa. W Bi-halu, biskupiej wiosce w tutejszym powiecie zapaliła się d. 14. z. m. karczma, gdzie około 8—9 godziny pod wieczór, a ogień tak gwałtownie ogarnął cały budynek i ludzi w pierwszym śnie, że wszyscy się popalili, co siedzieli na karczmie, a liczą ich sześcioro. Mincia Ehrmen karczmarka lat 42; zięć jej Chaim N. z żoną Malką po lat 22; dzieci karczmarki dziewczę Ryfka lat 12, Mayer lat 10 i Wolf lat 14 chłopcy.

Gospodarze wiejscy mają zwyczaj wynajmować się podwodą sami nie wiedząc komu, a powinni by się wprzódy opatrzyć, komu przysługę czynią, bo łatwo mogą postradać i uprzyż z wozem. W Domamoryczu wiosce powiatu tarnopolskiego najął się ostatnich dni zeszłego miesiąca wieśniak, Hrynko Rubas, podwodą dwóm podróżnym, chrześcianinowi z żydą, idącym na jarmark do Kozłowa. Po drodze podróżni uczestawawszy chłopca podprawnym jak się zdaje napojem, wyrzucili go pod lasem, a sami ujechali z końmi.